

- 2) Artykuł 2 ust. 3 dyrektywy 97/9 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, w której roszczenia wchodzą w zakres zarówno systemów gwarancji depozytów przewidzianych w dyrektywie 94/19, jak też systemów rekompensat dla inwestorów przewidzianych w dyrektywie 97/9, i w której ustawodawca krajowy nie zaliczył takich roszczeń do systemu objętego jedną lub drugą z tych dyrektyw, sąd rozpatrujący sprawę nie może samodzielnie zdecydować na podstawie tego przepisu, z którego systemu mogą skorzystać osoby mające te roszczenia. Natomiast w takiej sytuacji to do tych osób należy wybór rekompensaty z jednego lub drugiego systemu przewidzianego w prawie krajowym w celu transponowania tych dyrektyw.
- 3) Po pierwsze, art. 1 pkt 1 dyrektywy 94/19, zmienionej dyrektywą 2009/14, a po drugie art. 1 pkt 4 oraz art. 2 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 97/9 należy interpretować w ten sposób, że jednostki mogą powoływać się na te przepisy przed sądem krajowym na poparcie roszczeń o rekompensatę wobec przedsiębiorstwa publicznego odpowiedzialnego w państwie członkowskim za systemy gwarancji depozytów i rekompensat dla inwestorów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 21.3.2016.
Dz.U. C 156 z 2.5.2016.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 20 marca 2018 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-187/16) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywy 92/50/EWG i 2004/18/WE — Zamówienia publiczne na usługi — Drukarnia państwowa — Wytwarzanie dokumentów tożsamości i innych dokumentów urzędowych — Udzielanie zamówień przedsiębiorstwu prawa prywatnego bez uprzedniego skorzystania z postępowania o udzielenie zamówienia — Szczególne środki bezpieczeństwa — Ochrona podstawowych interesów państw członkowskich)

(2018/C 166/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Tokár i B.-R. Killmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciel: M. Fruhmann, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Udzielając zamówień na usługi w zakresie wytwarzania paszportów z chipem, paszportów tymczasowych, dokumentów pobytowych, dowodów osobistych, dokumentów prawa jazdy w formie karty bankomatowej i dowodów rejestracyjnych w formie karty bankomatowej bezpośrednio Österreichische Staatsdruckerei GmbH bez przeprowadzenia przetargu na poziomie Unii Europejskiej i utrzymując w mocy przepisy krajowe przewidujące obowiązek udzielania przez instytucje zamawiające zamówień na te usługi bezpośrednio tej spółce – bez przeprowadzenia przetargu na poziomie Unii, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 ust. 2 i art. 8 dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi w związku z art. 11–37 tej dyrektywy oraz na mocy art. 14 i 20 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/18/WE z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi w związku z art. 23–55 tej dyrektywy.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

- 3) Republika Austrii pokrywa własne koszty oraz cztery piąte kosztów Komisji Europejskiej. Komisja pokrywa jedną piątą własnych kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 30.5.2016.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 13 marca 2018 r. – Industrias Químicas del Vallés, SA / Komisja Europejska

(Sprawa C-244/16 P) ⁽¹⁾

[*Odwołanie — Środki ochrony roślin — Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/408 — Wprowadzanie do obrotu środków ochrony roślin i ustalenie wykazu substancji kwalifikujących się do zastąpienia — Włączenie do tego wykazu substancji czynnej metalaksyl — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Artykuł 263 akapit czwarty TFUE — Akt regulacyjny, który nie wymaga środków wykonawczych — Osoba, której akt dotyczy indywidualnie*]

(2018/C 166/05)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnosząca odwołanie: Industrias Químicas del Vallés, SA (przedstawiciele: C. Fernández Vicién, C. Vila Gisbert i I. Moreno-Tapia Rivas, abogadas)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Galindo Martín i P. Ondrůšek, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Industrias Químicas del Vallés SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 18.7.2016.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 marca 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf – Niemcy) – Deichmann SE / Hauptzollamt Duisburg

(Sprawa C-256/16) ⁽¹⁾

[*Odesłanie prejudycjalne — Dopuszczalność — Antydumping — Ważność rozporządzenia wydanego w wykonaniu wyroku Trybunału stwierdzającego nieważność wcześniejszych rozporządzeń — Obowiązek wykonania — Podstawa prawna — Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 — Artykuł 14 — Określenie kryteriów poboru ceł antydumpingowych przez państwa członkowskie — Nakaz zawieszenia zwrotu ceł antydumpingowych przez krajowe organy celne — Podjęcie postępowania prowadzącego do przyjęcia rozporządzeń, co do których stwierdzono nieważność — Artykuł 10 — Brak mocy wstecznej — Wspólnotowy kodeks celny — Artykuł 221 — Przedawnienie — Artykuł 236 — Zwrot nienależnych ceł*]

(2018/C 166/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf